

Kammerater, men dette Lovforslag er blevet syltet her fra Aar til Aar. Der har her i Rigsdagen ingen som helst Lyst været til eller Stemmning for at fremme Lovforslag af denne Beskaffenhed. Vi have derfor i Aar tænkt paa at ville gaa en anden Vej. Da det altsaa viser sig, at det ikke er muligt at kunne tvinge disse Forslag frem til en Diskussion eller en Afstemning her i Tinget, saa have vi i Aar foretrukket at gaa en anden Vej, nemlig at stille Forslaget som et Ændringsforslag her paa Finansloven. Vi have da ment at skulle forlange et Beløb paa 500,000 Kr., som vi have tænkt skulde ydes som Tilskud til de fri Fattiggasser uden for Kjøbenhavn og her i Kjøbenhavn til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og at disse 500,000 Kr. skulde fordeles i Forhold til Folketallet omkring i Kommunerne. 500,000 Kr. vil jo omtrent svare til 20 Øre pr. Individ her i Danmark, det vil altsaa sige, at en By som Kjøbenhavn vil faa vel omtrent 80,000 Kr., en By som Aarhus vilde faa en 10—11,000 Kr. o. s. v., Byerne vilde altsaa faa i Forhold til deres Folketal. Hvis disse Penge bleve ydede til de fri Fattiggasser, vilde disse jo derved faa ikke saa ganske smaa Midler, hvorved de kunde afhjælpe den værste Nød, og hvorved de i mange Tilfælde kunde fri Folk fra at ty til Fattiggæsenet. Vi have ment, at disse Penge ikke kunde gives til nogen, der var under offentlig Forsørgelse, altsaa Personer, der ere under Fattiggæsenet, og Personer, der modtage Alderdomsunderstøttelse, maatte ikke faa Del i disse Penge. Jeg tror, at de fri Fattiggasser ude omkring i Landet ere Institutioner, til hvilke man med Tryghed kunde betro saadanne Penge, og jeg tror ogsaa, at her i Kjøbenhavn vil Kommunalbestyrelsen med Glæde paatage sig at uddele og administrere de Beløb, som kunde tilfalde Byen her. I det hele taget forekommer det mig, at dette Forslag er af en saa alvorlig og indgribende Betydning, at jeg haaber, at det maa blive Genstand for en nøje Overvejelse og for en velvillig Modtagelse. Hermed skal jeg altsaa paa det bedste anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren (Bramsen): Den ærede Ordfører har jo gennemgaaet Ændringsforslagene paa mit Budget, og jeg vil angaaende Ændringsforslagene Nr. 46, 47, 48, 49 og 50 erklære mig ganske enig med ham. Hvad Nr. 50 angaar, Nedsættelsen med 2000 Kr. til Forsøgene paa Askov, maa jeg betragte det som et Slags

Memento til den paagældende om, at han ikke vedblivende kan gøre Regning paa den store Understøttelse, som han hidtil har faaet fra Bevillingsmyndighedens Side, men at man samtidig dog har fundet det rigtigt at udtale, at man i høj Grad paa-skønner de Arbejder, som hidtil ere foretagne for de bevilgede Beløb.

At Udvalget er gaaet ind paa mit Forslag under Nr. 203 om en Bevilling paa 3,250 Kr. til Enken efter Murersvend L. Chr. Sørensen af Køge er jeg Udvalget meget forbunden for, og jeg kan kun understrege det, som den ærede Ordfører udtalte, om, at der her er Tale om et særegent Tilfælde, et Undtagelsestilfælde, hvor man under Hensyn til, at den vedkommende er kommen af Dage ved Forsøget paa at redde en Arbejdskammerat, har ment at maatte kunne gaa bort fra Reglen om, at der hører Ulykkesforsikring til, for at vedkommende kan faa den i Ulykkesforsikringsloven hjemlede Erstatning. Det er jo sikkert Finansudvalgets Mening, ligesom det er Ministeriets Mening, at denne ekstraordinære Bevilling ikke kan og bør føre til, at man henvender sig til Staten, til Ministeriet og derefter til Bevillingsmyndigheden i alle de Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringsloven ikke naar hen. Det vil ikke være muligt at gaa denne Vej, og der ligger i denne Bevilling ikke nogen som helst Anvisning paa, at man ad denne Vej kunde komme frem i Tilfælde, som ikke maatte ligne dette, eller i Værdighed og Interesse frembyder de samme Enkeltheder som det nærværende ganske særegne Tilfælde.

At man under Nr. 204 har bevilget 5,000 Kr. til Centralforeningen af Tyendsparekasser er jo altsaa overensstemmende med, hvad jeg har foreslaaet, og den Anvendelse, som man ønsker, at disse Penge skulde faa, er ogsaa af den ærede Ordfører netop angiven som den, Ministeriet har foreslaaet. Det er altsaa ikke Meningen, at dette Beløb skal anvendes til Forøgelse af den Rente, som de paagældende Sparere faa i disse Tyendsparekasser, men til Organisation, til Drift og Administration af saadanne Tyendspareforeninger, idet jeg er ganske paa det rene med, at Spørgsmaalet om en Forøgelse af Renten ved Statstilskud er af en ret vidtrækkende principiel Betydning og ligger altsaa ikke i og er ikke afgjort ved denne Bevilling. Det er jo derfor ikke afgjort, at man ikke senere kunde komme til en saadan direkte Støtte for Sparerne. Men i denne Bevilling ligger der intet af den Slags, og jeg betragter